10/10/2021

«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει»: Μουσική παράσταση για το 1821 με τον π. Χρίστο Κυριακόπουλο

/ Ενορίες

Το δημοτικό τραγούδι, είναι η ποιητική και μουσική έκφραση της λαϊκής ψυχής των Ελλήνων, διαμέσου των αιώνων. Είναι το καταστάλαγμα της λαϊκής ευαισθησίας, που μέσα από τον ποιητικό και μουσικό λόγο, εκφράζει μεγάλα και μικρά συναισθήματα, ανθρώπινες καταστάσεις, περιστατικά και γεγονότα, που συγκινούν και αγγίζουν τον απλό λαό.

Ένα μουσικό οδοιπορικό, αφιερωμένο στη 200ή επέτειο από την έναρξη της εθνικής μας παλιγγενεσίας, πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Πέμπτη 7 Οκτωβρίου 2021, στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…**».

Πρωταγωνιστές της μουσικής παράστασης, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρίστος Κυριακόπουλος με τη συνοδεία ορχήστρας παραδοσιακών λαϊκών οργάνων, που

παρουσίασαν ιστορικά και κλέφτικα τραγούδια.

Την ορχήστρα αποτελούσαν: • Κώστας Γιαννακόπουλος, Κλαρίνο • Σωτήρης Μαργώνης, Βιολί • Γιαννούλης Μαργώνης, Λαούτο • Χρήστος Πανάγου, Ούτι •Ιωάννα Ρήγα, Σαντούρι • Ανδρέας Νιάρχος, Φλογέρα, Κρουστά.

Ο π. Χρίστος αθόρυβα και συστηματικά, συνεχίζει την παράδοση των ανθρώπων της Εκκλησίας, που συντρέχουν στην διάσωση και ενίσχυση των αγνών πατρώων θεσμών πέραν των λειτουργικών και ποιμαντικών καθηκόντων τους.

Η εκδήλωση, μεταδόθηκε ζωντανά από το διαδίκτυο, μέσα από το **κανάλι του «ENOPIA εν δράσει…» στο YouTube**.

Όπως τόνισε στα σχόλια του ο π. Χρίστος, το δημοτικό τραγούδι, είναι η ποιητική και μουσική έκφραση της λαϊκής ψυχής των Ελλήνων, διαμέσου των αιώνων. Είναι το καταστάλαγμα της λαϊκής ευαισθησίας, που μέσα από τον ποιητικό και μουσικό λόγο, εκφράζει μεγάλα και μικρά συναισθήματα, ανθρώπινες καταστάσεις, περιστατικά και γεγονότα, που συγκινούν και αγγίζουν τον απλό λαό. Όλα βγαλμένα από την ίδια την ζωή.

Είναι δημιούργημα του ίδιου του λαού, ανώνυμων και προικισμένων δημιουργών, καθώς συνταιριάζει στίχους, τραγούδι και χορό, για να επιστρέψει πάλι σε αυτόν και να γίνει κτήμα του, κομμάτι της δικής του ζωής.

Και για να τον συντροφεύσει σε λύπες, χαρές, στην εργασία, την ανάπαυση, στα γλέντια και τις γιορτές, στον πόλεμο και στον θάνατο.

Και να του μεταδώσει ρυθμό στην ψυχή και στα πόδια. χορεύοντας τους πολλούς λεβέντικους παραδοσιακούς δημοτικούς χορούς της πατρίδας.

Η λέξη τραγούδι, μας θυμίζει την λέξη τραγωδία, με την οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένο. Το δημοτικό τραγούδι είναι συνέχεια των χορικών ασμάτων των τραγωδιών. Ο λαός μας, ποτέ δεν απαγγέλει αυτά τα τραγούδια, αλλά τα συνοδεύει πάντα με μουσική και χορό.

Το πρώτο μέρος περιλάμβανε μία μουσική παραλλαγή του προεπαναστατικού παιάνα του Ρήγα Βελεστινλή, του Θούριου, που είχε μεγάλη επίδραση στις ψυχές των σκλαβωμένων, ακόμη και μετά τον μαρτυρικό θάνατο του.

Ο ίδιος ο Ρήγας, θέλοντας να διαδώσει ευκολότερα τον πατριωτικό και επαναστατικό αυτό ύμνο του, στα απλά στρώματα του υπόδουλου λαού, τον οποίο μάστιζε η αμάθεια και η αγραμματοσύνη, όρισε ως μελωδικό πρότυπο, πρόλογο κατά την εκκλησιαστική ορολογία, δημώδες άσμα πολύ διαδεδομένο την εποχή εκείνη.

Όρισε το τραγούδι «Μια προσταγή μεγάλη», από την Ιερισσό της Χαλκιδικής, που αναφέρεται στη ναυμαχία του Λάμπρου Κατσώνη στην Άνδρο. Ο ηρωισμός του και των συντρόφων του, έμειναν ως πρότυπο ανδρείας και αυτοθυσίας για τους υπόδουλους Έλληνες.

Η κήρυξη της ελληνικής επαναστάσεως του 1821, συνέπεσε με την μεγάλη θρησκευτική εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Το τραγούδι «Χαρά που το `χουν τα βουνά», που ακολούθησε, περιγράφει την ενθουσιαστική ατμόσφαιρα της ευλογίας των όπλων, από τον εθνεγέρτη Επίσκοπο Παλαιών Πατρών Γερμανό και την αθρόα συμμετοχή των κληρικών στον απελευθερωτικό αγώνα.

Ακολούθησε ένα ηρωικό χορευτικό τραγούδι, με περιεχόμενο αλληγορικό, «Παιδιά μ’ γιατί είστε ανάλλαγα». Η αλληγορία ως εκφραστική τέχνη, είναι πολύ συχνή στα δημοτικά τραγούδια. Τα ανάλλαγα παιδιά, είναι οι γενναίοι κλέφτες, που αγωνίζονται μέρα – νύχτα ενάντια στον κατακτητή, κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας.

Το επόμενο δημοτικό τραγούδι που παρουσιάστηκε, «Εμείς καλά καθόμαστε», το έπλασε και το τραγούδησε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ανήμερα το Πάσχα.

Το μεγαλείο των Κολοκοτρωναίων, εξυμνείται σε πάρα πολλά δημοτικά τραγούδια σε όλη την Ελλάδα. Ειδικά ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, που το όνομα του έγινε σύμβολο του ελληνικού απελευθερωτικού αγώνα.

Ένας από τους πιο σπουδαίους πρόκριτους της Πελοποννήσου, τα τελευταία χρόνια της τουρκοκρατίας, ήταν ο Γιάννης Δεληγιάννης. Τον έσφαξαν μέσα στο

σπίτι του στα Λαγκάδια της Γορτυνίας και πέταξαν το σώμα του έξω στο χιόνι. Το δημοτικό τραγούδι θρήνησε τον φρικτό σφαγιασμό του Λαγκαδινού προεστού.

Ακολούθησαν τραγούδια για την κατάληψη της Τριπολιτσάς υπό των Ελλήνων, που θεωρήθηκε ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα του αγώνα, γιατί εδραίωσε την επανάσταση στην Πελοπόννησο, για την συμμετοχή και συνεισφορά των γυναικών, που δηλώνεται με τρόπο υποβλητικό και αρκετά εύγλωττο και για τους κλέφτες και αρματολούς του αγώνα.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε την μουσική παράσταση στο παρακάτω βίντεο:

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς